

XVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Afgiften af indenlandsk Røesukker.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Februar 1877).

Da det blev Regjeringen bekendt, at Tilvirkningen af indenlandsk Røesukker agtedes begyndt her i Landet i Maret 1873, forelagdes der i Decbr. 1872 Folkethinget et Lovforflag om Bestatningen deraf (jfr. Rigsdagstidenden 1872—73, Tillæg A. Sp. 1713 og ff.) Efter en Udsigt over Bestatningen i andre Lande, erklærede Regjeringen sig for en Produktbestatning i Righed med den paa indførte Sukkere hvilende Toldafgift, saaledes at man gik ud fra de i Köln, ifølge Overenskomst mellem forskellige Lande af 8de Novbr. 1864, foretagne meget omfattende og samvittighedsfuldt levede Undersøgelser med Kolonialsukker og franske Røesukker angaaende det Udbytte, som de forskellige Sorter Sukker, klassificerede efter de hollandske Standard-Numere, give ved Raffinering. Ifølge disse Undersøgelser gavede 100 Pund Røesukker gennemsnitlig samme Udbytte som 97,564 Pund Rørsukker af Nr. 10—14, og der burde altsaa godtgjøres hine 2,436 pSt. i Bægten. Lovforflaget satte herefter Afgiften paa indenlandsk Sukker lig med Tolden paa de nævnte Rørsukker med et Fradrag af 2,5 pSt., og man antog derved at være kommen en ligelig Bestatning saa nær som mulig, idet man dog tillige gjorde opmærksom paa, at der ved Beregningen af det ovennævnte Udbytte var medtaget 1,25 pSt. for Sirup, hvis Bearbejdelse til Sukker i Almindelighed formentes ikke at kunne betale sig. Udvalget sluttede sig i det Hele til Regjeringen og fremhævede navnlig (Tillæg B. Sp. 455), at de Kapitalister, som anlagde de under Opførelse værende Fabriker, forud havde kjendt saavel Regjeringens Hensigt at ville foreslaa fra den fulde Afgift paa det i dem frembragte Sukker som den Tilvirkning et saadant Forflag, ifølge en Ytring i Betænkningen over Toldloven fra det foregaaende Aar, kunde vente at finde i Folkethinget. Dog mente

Udvalget at maatte tage Hensyn til, at den Sirup, der erholdtes ved Raffineringen af Røesukker, ikke vilde have samme Værdi som Sirup af Kolonialsukker, og at der ikke kunde erholdes Udførselsgodtgjørelse for den, samt at der endnu svarede Told af det til Røesukkerets Tilvirkning nødvendige Kul. Den selvstændigste Tilvirkning vilde derfor formentlig opnaas ved at sætte det foreslaede Fradrag til 4 istedetfor til 2½ pSt. Afgiften af de indenlandste Sukker, som er mørkere end Nr. 19, vilde da blive 432 Skilling pr. Centner. Det hertil sigtende Endringsforflag blev optaget i Loven af 3die Mai 1873 § 2.

Efter at Røesukkerfabrikerne havde begyndt deres Virksomhed, fremkom der dog stadige Klager over for høi Bestatning og Fordring paa et betydelig høiere Fradrag. Man bestred Rigtigheden af de ved Köln-Forsegene vundne Resultater og paastod, at der burde ske et Fradrag i Afgiften af 12 pSt. De fremsførte Grunde indeholdt vel ikke noget egentlig Nytt, men under Hensyn til de Forsøg, der stadig af kompetente videnskabelige Autoriteter paa Regjeringernes Foranstaltning anstilledes i Udlandet til Oplysning om disse Forhold, kom Regjeringen dog til det Resultat, at det kunde forsvares at indrømme et forhøiet Fradrag i Bestatningen, nemlig 8 istedetfor 4 pSt. og foreslaagde Landsthinget den 30te Novbr. 1875 et Lovforflag herom, som dog tillige omfattede den hele Toldafgift for Sukker (jfr. Rigsdagstid. 1875—76, Tillæg A. Sp. 1377 ff.) I Bemærkningerne dertil oplyses nærmere den Beregning, hvorefter Regjeringen antog, at den næstgaaende Afgifts-Nedsættelse vilde være $100 \div 94,07$ eller 5,93, afrundet 6 pSt. Hertil mente den i Overensstemmelse med Folkethingets Udvalgsbetænkning at kunne tillægge 2 pSt. som Godtgjørelse for de til Raffineringen benyttede Sten- og Benkul; men samtidig maatte den ogsaa bestemt udtale, at man med dett e